

НУРИДДИН ИСМОИЛОВ

**МИЛЛИАРДЕРГА
ҚҲЙИЛГАН ТУЗОҚ**

Саргузашт-детектив роман

(Иккинчи нашири)

ТОШКЕНТ «VEKTOR-PRESS» 2009

84(5У)6
И 81

Исмоилов, Нуриддин.

Миллиардерга қўйилган тузоқ: Саргузашт-детектив роман: / Нуриддин Исмоилов. — Т.: VEKTOR-PRESS, 2009. — 192 б.

ББК 84(5У)6

ISBN 978-9943-343-47-4

© «VEKTOR-PRESS» нашриёти, 2009.

ҚАЛАМ ВА ҚАЛБ ҲАМНАФАСЛИГИ

Муҳтарам китобхон! Сиз танишиб улгурган “Бургут тоғда улғаяди” ва эътиборингизга ҳавола этилаётган “Миллиардерга қўйилган тузоқ” китоблари бир-бирига яқин, ҳамоҳанг бўлгани учун ҳам саргузашт-детектив жанрдаги асарлар сифатида эътиборга моликдир.

Адиб Нуриддин Исмоиловнинг бу янги саргузашт-детектив романидаги воқеа-ҳодисалар, қаҳрамонлар ва уларнинг тақдири адабиёт мухлисларини қизиқтиради, қайси замон ва маконда бўлаётганидан қатъи назар, умуммуштарак ғоялар, тушунчалар билан эзгулик ва ёвузлик ўртасидаги курашнинг моҳиятини очиб беради, ёш замондошларимизнинг маънавий дунёсини бойитишга, уларнинг ҳаётда ўз ўринларини топишларига хизмат қилади. Яхшиси, романни ўқинг, унга ўзингиз баҳо беринг. Ёзувчи учун ўз ўқувчисининг назари, баҳоси ҳар нарсадан ҳам қиммат турса керак.

Нормурод НАРЗУЛЛАЕВ,
Ўзбекистон Халқ шоири

Рустам машинага мингандан кейин ортидан Анжела қараб қолди. Сўнг эри томонга ўгирилиб:

— Жуда хушбичим, ҳатто чиройли йигит экан. Ҳайронман, шу пайтгача нега уйланмаган? Қизиқ томони, миллиардер. Наҳотки, шундай бой одамни аёллар ўз ҳолига қўйган бўлишса? — деди.

— Сенгаям ёқиб қолдими? — мийиғида кулиб сўради Семён хотинидан.

— Дарров бемаъни хаёлларга борасан-да, жоним, — дея аразлаган бўлди Анжела.

— Мен бошқа хаёлдаман. Ўзинг менинг гапимни бошқа томонга бурдинг. Юр, уйга кирайлик, гаплашадиган гаплар чиқиб қолди.

Улар учта тансоқчи ҳамроҳлигида ортларига қайтишди. Семён дарвозадан ичкарига кирганларидан кейин ҳовлисини гир айлантириб экилган майсага қараб роҳатланди. Кўзи қувнади. Кейин қулочини кенг ёзиб:

— Оҳ, нақадар гўзал бу олам, бир қара, — дея қўшиқ айтди. Анжела тўхтаб ортига бурилди. Эрининг мамнунлигини кўриб, жилмайди.

— Сенга нима бўлди? — деб сўради шўх овозда.

— Омад ўз оёғи билан ҳузуримга келганига ўзимни қўйрга жой тополмаяпман. Мен, — дея Семён кўрсаткич бармоғини тепага қилди, — шаҳардаги энг бой кишилардан биттасиман. Мана шу ҳовлини сотсам, камида икки миллион долларга кетади. Қара, мен бу уйни қандай гўзал қилиб қурганман! Йўлагимиздаги манави тошлардан тортиб, уйнинг шиферигача чет элдан келтирилган. Фонтанни бир маротаба менинг

кўзим билан кўрсанг-чи, етти хилда товланади-я! Энди мен Россиядаги энг бадавлат одамга айланаман. Кўрасан, хотин!

Семён сал нарироқда ўзига ҳамон табассум билан боқиб турган Анжеланинг ёнига югуриб борди ва хотинини кучоқлаб олди-да:

— Ҳамма бойликларимни тарозининг битта палласига, сени иккинчи палласига қўйсам, барибир сен босиб кетасан. Ҳеч кимда сендайин гўзал, латофатли хотин йў-ў-қ! — дея бақирганча кўтарди-да, чирпирак қилиб айлантира бошлади.

— Ҳой, жиннивой! — дея эрига қичқирди Анжела қиқирлаганча. — Йиқитиб юборасан!

— Йўқ, мен сени ҳеч қачон йиқитмайман! Сен менинг гавҳаримсан! — дея бақирди Семён.

У икки-уч дақиқа хотинини худди шундай айлан-тириб турди.

— Сашка! — дея бақирди Семён, — пиво олиб кел, шу ерда, манави майса устида, хотиним иккаламиз думалашиб пивохўрлик қиламиз.

Хизматкорлардан бири югурганча пиво кўтариб келди. Хорижда ишлаб чиқарилган ниҳоятда тиниқ пиво шишасини Семён қўлига олиб разм солди. Сўнг мийиғида кулди-да, бир кўтаришда ичидаги суюқликни сипқариб юборди.

— Семён, — дея эрининг бўйнидан кучоқлади Анжела, — сенга нима бўлаяпти?

— Ҳеч нарса, — деди Анжеланинг юзидан ўпиб қўйган Семён, — хурсандлигимдан бир яйрагим келди-да.

— Юр, уйга кирамиз.

Уй ёнига борганларида эшикнинг ўзи автоматик тарзда очилди. Эр-хотин бир-бирини кучиб ичкарига киришди ҳамда юмшоқ итальян мебелига ўтиришди.

— Биласанми? — дея гап бошлади Семён жиддий тортиб, — миямга антиқа фикр келди.

— Қанақа фикр экан? — дея эрига термилди Анжела.

— Рустамни шунчаки қўлдан чиқариб юборишимиз инсофдан эмас, йўлини қилиб олиб қолишимиз керак. Аниқроғи, унинг пулларини. Йўқ жойдан миллиардер бўп қолсам, нимаси ёмон экан? Қанчадан бери шунинг орзусидаман-ку. Иккита заводим, бешта рестораним бўлгани билан шунча пулни йиғолмаяпман-ку.

— Қандай қилиб унинг пулига эга чиқмоқчисан?

— Бунинг йўли жудаям осон. Биронта дугонангни ёки яқин қариндошингни топасан. У уйланади. Маълум муддат улар бирга яшашади. Ундан кейин ўз ўзидан Рустам ҳамма билан умрбод хайрлашиб, нариги дунёга равона бўлади. Қарабсанки...

— Унинг қариндош-уруғи-чи, улар шунча бойликни қўшқўллаб бериб, оғизларини очиб қолаверишадими? — деди Анжела.

— Нью-Йоркда унинг уйига киргандим. На онаси бор, на-да қариндош-уруғи, ўшандаёқ бу фикр миямга келганди. Шунинг учун ҳам уни Москвага келишга ундадим. Ресторан, тунги бар қуриш баҳонасида, албатта.

— Ўйинг чаккимас, лекин битта хом жойи бор.

— Қанақасига?

— Дугонам ёки қариндошимга осмондан шунча молдавлат тушиб қолса, уларни қандай қилиб сенга беради? Улар ошқовоқ бўлсаям, битта каллани кўтариб юришибди.

— Ҳа-а, — деди бошини қашиб Семён, — бу ёгини ўйламаган эканман. Унда менинг синглимга уйлантирсак-чи?

— Фақат қора танли йигитлар билан кўнгил хушлашни ёқтирадиган Маргаритами? Қўй, ундан бегона минг марта афзал.

Ҳафсаласи пир бўлган Семённинг бироз асаби бузилди. Бироқ буни хотинига сездирмаслик мақсадида улкан телевизорни ёқди. Зангори экранда бир-бирини обдон ялаб-юлқаб, севги “рақс”и билан машғул

бўлаётган ёшгина қиз ва йигит тасвири кўринди. Семён илгарилари бунақа фильмларни жон-жон деб кўрарди. Эрталабгача томоша қилиб чиққан пайтларни бўлган. Аммо ҳозир кўзи телевизорда бўлгани билан хаёли бошқа томонда эди. Анжела бўлса, фильмга берилиб кетди. Бутун диққатини кино тортиб олганидан эри билан бўлган суҳбат ёдидан ҳам кўтарилаёзганди. Баъзан кинодаги йигитнинг қилиқларига ютиниб қўярди. Зеро, эри анчадан бери бундай ишларни у билан бирга қилмаган, Анжеланинг эса софинчи бўғзига келганди.

— Бор-йўғи битта йўли бор экан, — деб қолди бир маҳал Семён телевизордан кўзини узмаган ҳолда.

— Ниманинг? — деди Анжела ҳеч нарсага тушунмай. Аини дамда эрига норози нигоҳ ташлаб қўйди.

— Рустамни қўлга олишнинг... Унга сен турмушга чиқасан!

— Ним-ма? Кимга мен турмушга чиқаман? — дея кўзининг ола-куласи чиқиб эрига қаради Анжела.

— Эшитмадингми? Рустамга эрга тегасан!

— Ўйлаб гапираяпсанми? Мен сенинг хотинингман-ку, қандай қилиб бошқа бировга турмушга чиқаман? Иккаламизнинг муҳаббатимиз-чи? — деди Анжела энди кўзлари косасидан чиққудек бўлиб. Аслида, эрининг бу таклифи унга ёқиб тушган эди. Шу боис, бир лаҳза унинг кўз ўнгидан Рустамнинг чиройли табассуми, майин сўзлашлари, сочининг силлиқ таралгани ўтди.

— Ниҳоятда қисқа вақтга, жа узоқ бўлса, олти ой унга хотинлик қиласан. Бу билан бир жойинг камайиб қолмайди. Менга пул керак, Анжела, жуда-а кўп пул!

— Хўп, сен айтганча мен кўндим ҳам дейлик. У рози бўлмаса-чи? — деди Анжела эрига ёвқараш қилиб.

— Сенинг ҳусну латофатинг олдида у жонини беришга тайёр бўлади. Сен томондан озгина истак бўлса тамом.

Анжела эрига жавоб қилмади. У ҳозир Рустам ҳақида ўйлаётган эди. Хотинининг жим бўлиб қолгани Семённинг жаҳлини чиқарди. Зарда билан телевизорни ўчирди. Эрини беш қўлидай яхши биладиган Анжела бирдан сергак тортди.

— Хўш, нима дейсан? — деди Семён хотинига ўтқир нигоҳини тикиб.

— Ўйлаб олишим учун вақт берарсан? Ҳар қалай, мен ҳам одамман, бирорта иш қилишимдан, айниқса, бировга турмушга чиқишдан аввал ўйлаб кўришим керак-ку. Бировнинг никоҳида бўла туриб, қандай қилиб яна бошқасига эрга тегаман? — деди Анжела ўзини хафа бўлган кўрсатиб.

— Гапингда жон бор. Лекин ўйлашга фурсат йўқ. Сенга бунақанги таклифни айтишим менга осон бўлди, деб ўйлайсанми? Хуллас, бугун кечга мен Рустамни биронта ресторанга овқатланишга таклиф қиламан. Шунда сен билан муросамиз келишмаётганлигини, яқин кунларда ажрашишимиз эҳтимоли борлигини айтаман. Табиийки, у бизни яраштириб қўйишга ҳаркат қилади. Ва сен билан гаплашмоқчи бўлади. Худди шу пайт сен отингни қамчилайсан. Келишдикми? — деб Семён хотинига савол назари билан қаради.

Анжела “хўп” дегандек бошини қимирлатди ва ўрнидан туриб маҳзун қиёфада бир-бир қадам босиб, иккинчи қаватга кўтарилди ҳамда ётоқхонага кирди. У ўзини хўрланган ҳис қилмади. Балки, тошойна олди-га бориб, чиройини томоша қилди. Сўнг хурсандлигидан чуқур нафас олди.

* * *

Рустам Семённинг уйидан чиққанидан кейин аввалдан буюртма бериб қўйилган меҳмонхонага келди. У хафа эди. Шу боис унга еб қўйгудек бўлиб тикилган меҳмонхона ходимларининг ўзгача тавозе билан берган саломларига эътибор ҳам қилмади. Бошқа пайт бўлганда, албатта, илтифот кўрсатган, қизларга уларнинг гўзаллиги ҳақида айтган бўларди.

Ўзига ажратилган хонага чиққанидан сўнг ечинмасдан ҳам каравотга чўзилди. Уни ҳамон Анжеланинг: “Исмингиз осиеликларникига ўшаркан, асли қаерликсиз? Миллатингиз нима?” — деб берган саволлари қийнарди. Ахир унинг ўзи ҳам шу пайтгача ота-онаси кимлигини, ким унга бунақа исм қўйганини, қаерда туғилганлигини билмайди. Хаёлида бори — ҳамма ёғи чакалакзор билан ўралган ўтлоқ. Қоратоб болаларнинг мол боқиши. Ўзининг ҳам шу болакайларга қўшилиб тўртта қўйининг орқасидан югуриб юргани... Кейин қаердандир иккита кишининг пайдо бўлгани ва унга конфет беришгани. Тамом, туғилган жойи ҳақида бошқа нарса эслай олмайди. Кейинги воқеалар унинг худди тушида кечгандай эди. Рустамга конфет берган одамлар уни сайр қилдирамиз, деб алдаб, машинага миндиришиб, узоқларга олиб кетиб қолишди. Сўнг ўша одамлар билан бирга самолётда учди. Рустам кўрқди. Кўзини чирт юмиб олди. Самолёт қаергадир қўнди. Рустам ҳалиги одамлар ҳамроҳлигида баланд-баланд иморатлар орасидан машинада ўтди. Кейин худди ўшандай иморатларнинг бири ёнида машинадан тушишди. Уни биринчи қаватнинг пастига етаклашди (ўша пайтда у ертўла нима эканлигини билмасди. Қишлоқнинг тўрт ёшли боласи қаёқдан ҳам билсин). Ҳалиги иккита одам Рустамнинг устидан қамаб, ўзлари қаёққадир чиқиб кетишди. Шу бўйи Рустам кечгача ўтирди. Қорни очди. Йиғлади. Аммо ҳеч ким эшикни очмади. Бир пайт у нур тушиб турган туйнукни кўриб қолди. Бориб қараса, туйнук хийла каттагина экан. Етти-саккиз ёшли болалар сифмайди-ю, бироқ Рустам бемалол сифаркан. У шу туйнук орқали ташқарига чиқиб кетди. Аввал қаёққа боришни билмай туриб қолди. Сўнг очлик хуруж қилавергач, боши оққан томонга кетаверди. Талай муддат юрди. Кўчада у ёқдан-бу ёққа шошиб кетаётган одамлар унга мутлақо эътибор беришмасди. Охири у чидамади. Қандайдир иморат-

нинг ёнига ўтирди-да, йиғлай бошлади. Бироздан кейин унинг тепасига қари бир чол келди. Алланималар деди. Аммо Рустам ҳеч вақо тушунмади. Баттар йиғига зўр берди. Шундан сўнг ҳалиги чол унинг қўлидан етаклади ва уйига олиб борди. Аввал чўмилтирди, кейин овқат берди. Рустамнинг нафси қонгач, чол яна ўзининг тилида бир нималар деди. Ҳеч вақони тушунмаётган Рустам эса унга нуқул: “Уйимга кетаман. Мени уйимга олиб боринг”, — дерди. Чол ҳам унинг нима деяётганини англамасди.

Шу куни Рустам унинг уйида қолди. Эртасига чол Рустамни нонушта қилдирди-да, ўзи қаёққадир кетди. Шу бўйи пешиндан кейин келди. Ўзи овқат қилди, уйларни тозалади. Рустам чолнинг у ёғидан ўтиб-бу ёғидан ўтиб, унга ёрдам берган бўлди. Чол муштаккина боланинг ҳаракатини кўриб кулиб қўяр эди.

Орадан ой, йил ўтди. Рустам ўзининг тилини унута бориб, чол гаплашадиган туркчани ўрганиб олди. Кейин маълум бўлишича, чолнинг исми Олқар экан. Ёши етмишдан ошиб кетган, хотиниям, бола-чақасиям йўқ. Сўққабош экан. “Ёлғизлик мени роса қийнаган эди, яхшиям бахтимга сени топиб олдим. Бўлмаса кўп қийналган бўлардим”, — дерди чол гоҳида унинг бошини силаб. Улар Туркияда узоқ яшамадилар, чол уйини сотди. Кейин Америкага кўчиб кетишди. Орадан тўрт йил ўтиб, чол қазо қилди. Шундан сўнг Рустам ёлғиз ўзи қолиб кетди. Ижарага олган уйлари Нью-Йоркнинг камбағаллар яшайдиган туманида эди. Бу уй ҳам чол ўлганидан кейин эгалари томонидан тортиб олинди. Рустам энди бутунлай бошпанасиз қолганди. Бу пайтда Рустам Френк исмли қора танли бола билан дўстлашганди. У ҳам камбағал оиланинг фарзанди эди. Гарчи камбағал бўлишса-да, оила бошлиқлари Рустамнинг кўкрагидан итаришмади, уйларига қабул қилишди. Ўзларининг ўғилларига нима беришса, етим болакайга ҳам шуни беришди. Кучлари етгунча ҳисоб-китобдан дарс беришди, зеро мактабда ўқитиш учун уларда пул йўқ эди.



Bu tanishuv parchasidir. Asarning to'liq versiyasi
<https://kitobxon.com/oz/asar/168> saytida.

Бу танишув парчасидир. Асарнинг тўлиқ версияси
<https://kitobxon.com/uz/asar/168> сайтида.

Это был ознакомительный отрывок. Полную
версию можно найти на сайте
<https://kitobxon.com/ru/asar/168>